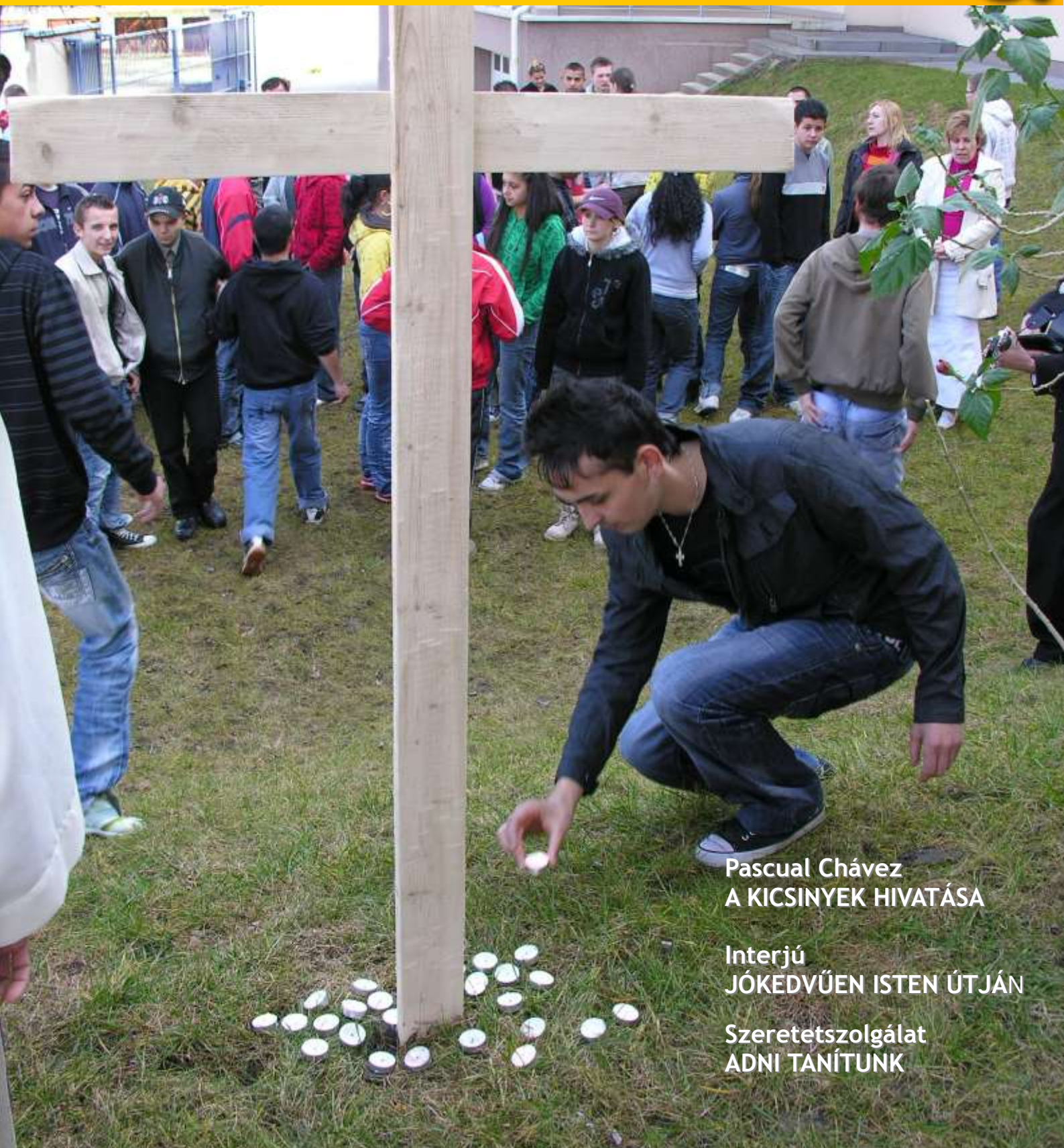

Szalézi Értesítő

2011/2

Pascual Chávez
A KICSINYEK HIVATÁSA

Interjú
JÓKEDVŰEN ISTEN ÚTJÁN

Szeretetszolgálat
ADNI TANÍTUNK

Olasz-magyar animátor találkozó

Magyaródon adott otthont március 11-13 között az olasz MGS Triveneto és a magyar Szalézi Ifjúsági Mozgalom animátor találkozójának, ahol mintegy 70-80 fiatal gyűlt össze. Az elmúlt találkozó átfogó célja az volt, hogy a két tartomány animátorai egy közös hétvége alatt megoszthassák egymással tapasztalataikat és új ismeretekkel, gondolatokkal gazdagodva hatékonyabban és teljesebben láthassák el animátori feladataikat. Kiemelten fontos feladat volt a SZALIM szalézi identitásának erősítése és az animátorok képzésének elősegítése.

Az első közös órákban az ismerkedés játszotta a főszerepet, játékok, bansok segítettek minket egymás közelebbi megismerésében, áthidalva az esetleges nyelvi nehézségeket.

Don Igino Biffi szalézi atya szombati előadásában azokról a vágyakról és álmokról beszélt, melyek bennünk, és minden emberben megfogalmazódnak, de sokszor hibásan törekszünk elérésükre. Vágyakozásaink közben gyakran nem veszünk tudomást embertársainkról, elvakítanak önző gondolataink és megakadályozzák Istenre figyelésünket és a valódi boldogságot. Don Bosco boldog volt, mert a fiataloknak adta magát. Ez kell hogy legyen az animátor valódi célja. Meglátni, hogy minden fiatal értékes, és ez az érték benne maga az Isten jelenléte.

Az előadás folytatásaként műhelyekben beszélgettünk a közösségen belüli szolgálatokról, milyen a barátságunk Jézussal és hogyan éljük meg mindennapjainkat.

Vendéglátóink akadályverseny keretében ismertették meg velünk Magyaródon nagyközség nevezetességeit, így gondoskodva a nap végére a kellő fizikai fáradtságról.

Az esti játék után vasárnap mi, magyarok számoltunk be olasz barátainknak programjainkról, animátori feladatainkról és gondolatainkról, majd közösen értékeltük a hétvége alatt elhangzottakat. Az ünnepi szentmise valamint ebéd után Gödöllőre indultunk, és együtt tekintettük meg a Királyi Kastélyt, ezzel zárva a programot.

A meeting három napja alatt valóban közelebb kerülhettünk ahhoz a célhoz, ami alapját képezi az animátori tevékenységnek, és így jobban megismerhettük Don Bosco lelkiességét. Köszönjük a magyaródi szalézi nővéreknek és animátoroknak, hogy befogadtak minket és új ismeretekkel gazdagodhattunk.

Széles János

Kedves Barátaim!

Amikor ez a Szalézi Értesítő megjelenik, már a böjti időszak végén fogunk járni, és közelít a legfontosabb ünnepünk a húsvét, Jézus Krisztus győzelmének ünnepe a halál és a bűn felett. Szeretnék megosztani veletek egy rövid történetet, ami segít megérteni Isten emberek iránti végtelen szeretetét.

A kalitka története

Egy férfi álldogált az út szélén, kezében egy kalitkával. Egy kisfiú felfigyelt a kalitkába zárt sokféle madárra. - Honnan van ez a sok madár? - kérdezte.

- Ó, hát innen-onnan - válaszolta a férfi. - Morzsákkal csalogatom őket magamhoz, úgy teszek, mintha a barátjuk lennék, aztán hálót vetek rájuk és beteszem őket a kalitkába. - És aztán mit csinál velük? A férfi szája gonosz vigorra húzódott. - Bottal felpiszkálom őket, hogy bedühödjenek és egymásnak menjenek. Amelyik túléli, azt én ölöm meg. Egy se fog megmenekülni. - Esetleg megvehetem a madarait? - kérdezte a kisfiú. - Hát - gondolkodott el a férfi - a kalitka drága és nekem is sok időmbe tellett összefogdosni a madarakat. Tízezer forintért és a kabátodért a tieid lehetnek.

A fiúcska tétovázott, mert tízezer forint volt az összes pénze, és a kabátja is új volt és igazán szép darab. Lassan, vonakodva elővette a zsebéből a pénzt, átnyújtotta, majd még inkább vonakodva odaadta a kabátját is. Aztán vidáman kinyúlta a kalitkáért, majd az ajtaját felnyitva szabadon engedte a madarakat.

A világ ellensége, a sátán az élet útja szélén állt egy hatalmas kalitkával. Egy arra menő férfi észrevette, hogy a kalitka tömve van mindenféle emberekkel: fiatalokkal, időssekkel, mindenféle fajtából és nemzetből. - Honnan vannak? - kérdezte a férfi.

- Ó, hát innen-onnan a világból - válaszolta a sátán. - Alkohollal, droggal, kéjvágygal, haraggal, hazugsággal, dühvel, gyűlölettel, kapzsisággal és hasonlókkal csalogatom őket magamhoz. Úgy teszek, mintha a barátjuk lennék, hagyom, had szórakozzanak, aztán amikor rákaptak a csalíra, repülnek be a kalitkába.

- És most mit fogsz csinálni velük? - kérdezte a férfi. A sátán azt válaszolta: - Piszkálom őket és provokálom, hogy elpusztítsák egymást; felszítom bennük a fajgyűlöletet, unalmassá, magányossá te-

szem az életüket, zavarttá és nyughatatlanná teszem őket. Nem túl nehéz. Az emberek mindig hallgatnak rám és a végén úgy is Istent hibáztatják majd!

- És aztán mi lesz velük? - kérdezte a férfi.

- Akik nem pusztítják el saját maguk, majd elpusztítom én. Engem nem kerülhet el senki.

A férfi közelebb lépett. - Megválthatom tőled valamivel ezeket az embereket? - kérdezte.

A sátán viczorogva felelt: - Igen, de az életedbe fog kerülni.

Így Jézus Krisztus, Isten fia megfizetett a szabadulásunkért a saját, kereszten fölládozott életével, azért, hogy mi elkerülhessük a sátán csapdáját. A kalitka ajtaja nyitva van és bárki, akit a sátán átvett és csapdába csalt, meg tud szabadulni.

Kedves barátaim, Jézus megszabadított minket és azt szeretné tőlünk, hogy a maga teljességében élhessük meg az életet, ahogy Szent János evangéliumában áll: *“Azért jöttem, hogy életetek legyen és bőségben legyen”*.

Egy ősi Dél-amerikai történet arról szól, hogy abban az évben, amikor nagy éhség és nélkülözés sújtotta a törzset, egy nagymama és az unokája együtt üldögéltek és beszélgettek. A nagymama mélyen elgondolkodva megszólalt: - Érzem, hogy két farkas harcol a szívemben - az egyik harag, gyűlölet és erőszak; a másik szeretet, könyörület és megbocsátás.

- És melyik győz, nagymama? - kérdezte a kislány. - Az, amelyiket etetem - válaszolta a nagymama.

Jézus azért szabadított meg bennünket, hogy teljes életünk lehessen. Most, a nagyböjtben arra hív minket, hogy tisztítsuk meg a szívünket. Töltsük meg a szívünket szeretettel, könyörülettel és megbocsátással. Így hasznosan tudjuk tölteni a nagyböjtöt és később örömmel ünnepelhetjük a húsvétot és tanúi lehetünk Jézus győzelmének a halál és a bűn felett. Mindenkinek nagyon boldog és kegyelemben gazdag húsvétot kívánok. Isten áldjon meg benneteket!

Szeretettel Don Boscóban

P. Manjooran Simon SDB

tartományfőnök

Önök nélkül semmire se mennénk!

Don Bosco utolsó levelében így fordul a jótevőkhöz:

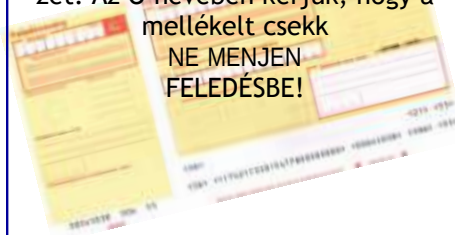
„A ti szeretetetek nélkül én magam csak nagyon keveset vagy semmit sem tudtam volna tenni: a ti szeretetetekből azonban együttműködtünk Isten kegyelmével a könnyek felszárításában és a lelkek megmentésében.”

Bizalommal fordulunk a munkatársainkhoz és a kedves olvasóinkhoz, és a Segítő Szűzanya nevében egy kis támogatást kérünk. A Szalézi Értesítőre nem kell előfizetni, csak egy feltétele van: hogy kívánják megkapni és olvasni. A többi a jó szívekre, a nagylelkűségekre, az áldozatkésztségre, az anyagilag segíteni képesek jóakarataira bízunk. A mellékelt csekkel csak egyszerűsíteni kívánjuk azoknak a dolgát, akik pénzügyi problémákkal kívánják segíteni a szalézi munkát. Jól tudjuk, hogy ez nem mindenkinek áll módjában, de azt is tudjuk, hogy lesz több olyan olvasó, akiben a segíteni vágyás a pénzküldési lehetőséggel is párosul, azaz tud is küldeni és meg is teszi, mert tetszik neki a cél, amit a szaléziak maguk elé tűztek és örül annak, hogy ebben közreműködhet. Az a kérésünk: küldjön mindenki anynyit, amennyit tud, és egészítse ki imájával.

Adjatok, hogy adhassatok, adjatok, hogy kaphassatok, adjatok, hogy adhassunk...

A Segítő Szűz Mária minden áldozatot százszorosan visszafizet. Az Ő nevében kérjük, hogy a mellékelt csekk

NE MENJEN
FELEDÉSBE!

A Szalézi Értesítő következő száma júniusban jelenik meg.

Boldog Palomino Yenes Eusebia 1899. december 15-én született Cantalpinóban, Salamanca tartományban, Spanyolországban. 1933. február 10-én halt meg Valverde del Camióban, Huelva tartományban, Spanyolországban. Rendkívüli egyszerűségben élt. Fiatal korában több családnál dolgozott, majd belépett a Segítő Szűz Mária Leányainak Intézményébe, ahol konyhai és más házi munkákat vállalt. Ugyanakkor apostoli munkát végzett a fiatal lányok körében. 1931-ben, látván a spanyol polgárháború borzalmait, teljesen átadta magát az Úrnak, aki egy hosszú betegség után magához hívta. Nagy példakép lett minden fiatal és felnőtt számára egyszerűségével, mellyel megmutatta, hogyan lehet kegyelmet szerezni és örömmel végezni a munkát. II. János Pál pápa 2004. április 25-én avatta boldoggá.

Boldog Palomino Yenes Eusebia

A kicsinyek boldogsága

A Segítő Szűz Mária Leányának hivatása

Segítő Szűz Mária, a Keresztények Segítsége határozza meg Palomino Eusebia nővér hivatását. Ő maga ezt a következőképpen meséli el: "Vasárnap volt, amikor kijöttünk a híres Salamancai Clerencia jezsuita templomból, ahová azért mentünk el, hogy meghallgassuk a vasárnapi prédikációt. Sok fiatal lány volt ott. Láttunk egy körmenetet és megkérdeztem valakitől, hogy milyen körmenetről van szó. Azt mondták nekem, hogy a Segítő Szűz Mária, a Keresztények Segítsége körmenetét látom, ami a szaléziák rendházából indult el. Vártam, mikor fog az ajtóban megjelenni a Keresztények Segítsége szobra. Amikor kihozták a szobrot, **pont előttem állt meg.** Én ránéztem, és teljesen áthatott a tekintete. Megálltam előtte, letérdeltem és így imádkoztam hozzá: - **Tudod Anyám, Mária, a legnagyobb vágyam az, hogy Tiéd legyek mindörökké és, hogy szent legyek.** Annyira meghatódtam, amikor ezeket a szavakat kimondtam, hogy az arcomon könnyek folytak végig. - Tudod Anyám, Mária, hogyha sok pénzem lenne, akkor **bevonulnék valamelyik rendházba és apáca lennék,** de nagyon szegény vagyok és nincs semmim. Mindezek ellenére azt éreztem,

hogy Mária nem hagyott el engem. Nem voltam szomorú, mert éreztem vigasztalását, még akkor is amikor sírni tudtam volna. Még két hét sem múlt el, amikor az egyik nap elhatároztam, hogy meglátogatom a Segítő Szűz Mária Leányait. Amikor áthaladtam a kapun, Concepción Asencio nővér elkísért a kápolnába. Beléptem az ajtón, és ismét ott voltam. Ránéztem és éreztem, hogy valami megváltozik bennem, amit nem tudok megmagyarázni. Letérdeltem lábai elé és azt éreztem, hogy a következő szavakat intézi hozzám: **„Itt a te helyed.”** Néhány nappal később a Segítő Szűz Mária Leányai megkértek arra, hogy segítsek a közösségnek.

Eusebia nagy örömmel elfogadta a felkérést és elkezdett dolgozni. Segített a konyhában, felvágta és behordta a fát, takarította a rendházat, mosott, vasalt, elkísért a kollégista lányokat minden nap az iskolába és intézte a városban az ügyesbajos dolgokat.

Eusebia titkos vágya az volt, hogy teljesen átadja magát az Úrnak. Sokszor megállt a nővérek kápolnájában és órákon át imádkozott. Imádságaiban mindig ezt mondta: „Ha mindennap szor-

galmasan megteszek mindent, örömet okozok a Segítő Szűznek és egy nap talán én is nővér lehetek a Segítő Szűz Mária Leányai Intézetében.” Soha nem kérte a belépését, mert tudatlan volt és nagyon szegény. Azt gondolta, hogy ő nem alkalmas egy ilyen nagy kegyelemre.

Az egyik nap az egyik magasabb előljáró meglátogatta a rendházat. Eusebia elmondta a nővérnek titkos vágyát, amire az előljáró bizalommal és megnyugtatta őt azt mondta: „Ne félj semmitől.” Később a generális anya nevében befogadta az Intézetbe.

Eusebiát áthelyezték Valverde del Camino városába, amely abban az időben 9000 lakost számlált. Ez a városka Spanyolország délnyugati részén az andalúz bányavidéken, a portugál határon található. Az első találkozása az iskola és a kollégium lánynövendékeivel nem volt örömteli: a jövevény az ottaniak szemében teljesen jelentéktelen, kistermetű, az arca átlagos, a kezei nagyok, és ráadásul a neve is csúnyácska volt. Ugyanakkor Eusebia örült, mert, amint mondta: **„örülök, hogy mindennap az Úr házában lehetek.”** És ebben találta meg lelki örömét. Napról-napra közelebb került növendékeihez, akik rendszeresen

látogatják a nővérek rendházát. Minden nap elmesél nekik valamilyen különleges eseményt, vagy valamilyen érdekes történetet az egyik misszionáriusról, egy szentről, vagy egy anekdotát Don Boscóról, és ezzel mindig megtalálja a megfelelő hangot a lányokkal. A lányok egyre jobban megismerik Eusebia nővért, aki elbeszéléseivel magával ragadja a lányokat, a legrosszabbakat és a legkritikusabbakat is. Eusebia nővér olyan élet-szentséget közvetített a lányok és az emberek felé, hogy hamarosan minden délután sietnek, hogy meghallgassák elbeszéléseit. Az emberek a városban szentként emlegetik, még az oratóriumban is. Az udvarba érkezve az oratóriumban lévő fiatalok szülei és más felnőttek, még a

kisapok is hozzá fordultak, hogy tanácsot kérjenek tőle. Sokan azok közül a lányok közül, akik hallgatták Eusebia elbeszéléseit, a következő évben beléptek a Barcelona-Sarriá noviciátusba. Covi anya, az akkori tartományfőnöknő meglepődött azon, hogy honnan van ennyi hivatás: „Mi történik Valverdében?” Sokan azt válaszolják, hogy van egy asztmás fiatal konyhás nővér, aki rendkívüli tehetséggel mesél a fiatal lányoknak.

A későbbiekben még a papok is hozzá fordultak tanácsért. Hozzá, akinek semmilyen teológiai végzettsége sem volt, de szíve tele volt Isten bölcsességével.

Néhány év elmúltával mindenki csak Eusebia elbeszéléseiről beszélt. **Kisap-**

ok, nővérek, papok, fiatal fiúk és lányok egyaránt elmentek hozzá, hogy a tiszta holmik teregetése, vagy éppen krumplicucolás közben kikérjék a véleményét saját jövőjükkel kapcsolatban. Eusebia tanácsot adott az embereknek, bátorította őket, ha igazi hivatást látott bennük, vagy megmondta azt is, ha úgy látta, hogy abban a személyben nem rejlik igazi hivatás. Amikor megkérdezték tőle, honnan tudja ezeket a dolgokat, úgy válaszolt, ahogyan ezt Don Bosco is sokszor megtette: „Megálmodtam”.

*Don Pascual Chávez rendfőnök,
Bollettino Salesiano 2011/2
(Fordította: Depaula Flavio)*

Arnaldo Scaglioni SDB elmélkedése a strenna nyomán

"Jöjjetek és meglátjátok" és a négy matematikai alpművelet

Egy meghívás, hogy átgondoljuk a négy matematikai alpműveletet: a kivonást (-), az osztást (:), az összeadást (+) és a szorzást (x). Az első kettőt nem szabad használni, a második kettőt mindig használjuk. Számomra adta magát, hogy a alpműveleteket Jézus „Gyertek és meglátjátok” mondatára alkalmazzam.

Az első művelet: az osztás (:)

A "jöjjetek" és a "lássátok" igék között nem használunk osztást. Nem választjuk el őket egymástól. Olyanok, mint a két szemünk: egyik távolra, a másik közelre néz. Hányszor

hallhattad: "nem látsz tovább az orrodnál".

Ha elindulsz valahová, akkor van egy célod, amit el akarsz érni.

A hegycsúcsot hosszú menetelés után látod meg.

Mit akarsz tenni, ha nagy leszel?

Milyen terveid vannak?

Mi jár az eszedben?

Meg akarod tudni? Menj és meglátod.

Ne válaszd szét a két dolgot, és felelősséget fogsz tudni vállalni a kérdéseidért.

A második művelet: az összeadás (+)

Jöjjetek és meglátjátok.

Az alany egyes szám vagy többes szám? Te vagy ti? Jézus a „ti”-hez fordul.

Te és ki még? Nem vagy egyedül, veled van egy barátod, vagy egy közösség (csoporthoz),

egy oratórium, egy plébánia, egy hitoktató, egy atya...

Amikor Jézus hív, nem visz erőszakkal magával senkit. Mint a cseresznye: az egyik húzza magával a másikat. Te hozzá tartozol, egy plusz vagy (+). Mondd meg, hogy kivel barátkozol és én megmondom, hogy ki vagy. Az összeadás művelete segít neked megérteni, hogy mennyire fontos, hogy tartozunk valakihez.

A harmadik művelet: a kivonás (-)

Mentem egy vasútállomás mellett és a falon ezt a feliratot olvastam: "Kevesebb jövőt és több jelent". Kísértésbe estem, hogy megsemmisítem, vagy legalább megmátsam a kö-

vetkezőképpen: "Több jövőt, mert több a jelen". Te is észre veszed ezt, amikor több sikert akarsz elérni - többet edzel ma, hogy győzni tudjál holnap. Amikor felkészülsz egy felettetésre, s egy jobb jegyet akarsz elérni, sokkal jobban felkészülsz (a jelenben), több időt szánsz rá. A siker (a jövőben) biztos.

A kivonást ki kell iktatni a játékból.

A kevesebb olyan, mint a piros lap a fociban.

A kevesebb nem épít jövőt, nem vezet sikerhez, nem mozgat, nem serkent, nem lelkesít.

A kivonás kiüresíti a hordókat, eltörli, amiért a fáradtunk.

Hát élet ez? Nem mész semerre és nem látsz semmi újat, ha a kivonás (-) logikájától hagyod vezetettetni magad.

A negyedik művelet: a szorzás (x)

Jöjjetek és meglátjátok. A hangsúly a meglátjátok-on van. Két ige és két igeidő. Egyik a jelenben, a másik a jövőben. Bízzál és menjél. Menj a jövő felé. A jövő átadása megsokszorozza energiádat, képességeidet. Ha reményt adsz, életet adsz.

Kevés is elég ahhoz, hogy szárnyakat kapj. A jövő egy megoldásra váró feladat. Ragadd meg a jelenedet és növekedj. Ha Jézus kezébe adod a te biztosságod öt kenyerét és két halat, Jézus megteszi a többi. Megsokasítja mindazoknak, akik azt a kenyeret várják.

Igent mondani ma azt jelenti, hogy enni adni holnap annak, aki éhez. Átadni magunkat Jézusnak ma, azt jelenti, hogy holnap meggyógyítjuk a betegeket, lakhelyet adunk a száműzötteknek, az otthontalanoknak, papként megbocsátást adni és üdvösségre vezetni, ezzel a jövőben megsokszorozódsz.

Gyertek és meglátjátok. Négy művelet: kettő, amit ne tegyél - megosztás és kivonás -, és kettő, amit ne hanyagolj el - az összeadás és a szorzás. Próbáld meg és meglátod.

(Fordította P. Halász István SDB)

Interjú

Jókedvűen Isten útján

Gamoń Ewa úgy érkezett Lengyelországból Egerbe, a Segítő Szűz Mária Főiskolai Leánykollégiumba, mintha mindig ott lett volna. Egy csapásra megkedvelte mindenki, a programok aktív résztvevője lett, amerre jár mosoly és jókedv terem.

Mesélj nekünk a gyermekkorodról!

Lukowicában születtem, Krakkó közelében, van két nővérem, egy bátyám és két húgom. Vallásos családból származom, a Segítő Szűz Mária Plébániára jártunk. A falumbeli általános iskolába jártam, középiskolába pedig gazdasági liceumba. Gyerekként sokat dolgoztam, földműves munkát végeztem, Mária csoportba jártam, ahol egyszer a névnapomra pont Savio Domonkos életéről kaptam egy könyvet. Középiskolás koromban megnéztem egy missziós nővér életéről szóló filmet és ezután mindenképpen misszióba akartam menni. Később rájöttem, hogy a film által is üzent nekem Isten.

Az egyik testvérem mondta mindig, hogy nővér lesz, vicces, hogy én lettem az.

Hogyan találkoztál a szaléziakkal?

Elkezdtem olyan rendeket keresni, ahonnan a nővérek misszióba mennek és szegényeken segítenek. A szalézi nővérek címét egy naptárban találtam meg. Válaszlevelükkel küldtek információkat magukról, mire én úgy döntöttem, hogy belépek. Nem volt alkalmam rögtön elmenni hozzájuk, mert nyáron a földeken sok volt a munka és zárandoklatra is mentem. Augusztus végén viszont már végleges belépési szándékkal indultam el

hozzájuk, ez volt az első találkozásom velük.

Hogy fogadta döntésedet a család?

Miután 1998. augusztus 25-én visszajöttem a zárandoklatról, a családom javasolta, hogy menjek egyetemre, ekkor mondtam, hogy két nap múlva belépek a rendbe. Mindenki meglepődött, mert senki sem tudott a tervemről. Péntek este hazajött a bátyám a varsói munkahelyéről, és mondták neki, hogy szombaton vigyen ki a buszhoz. Ő azt mondta, hogy jó, de hová megyek. Válaszoltam, mire ő csak annyit mondott, hogy rendben.

Biztos voltál magadban?

Egy egész napon át utaztam a buszon. Sokszor kérdeztem magamtól, hogy: „Mit csinálsz, Ewa? Tényleg ezt akarod?” Ha mondok valamit, betartom. Nagyon boldog vagyok, hogy így döntöttem.

Hogyan zajlottak a következő évek?

Jött az egy év aspirátus, tíz hónap posztulátus, két év novíciátus, majd az első fogadalom. Amikor megtudtam, hogy a szalézi nővéreknél nem mindenki megy misszióba, nem örültem, de gondoltam, ha Isten ide irányított engem, azt akarja, hogy itt legyek. Ezek után hat év képzés következett. Első évben a wrocławói tartományi ház konyhájában dolgoztam és a PGS-nél (Szalézi Ifjúsági Sportmozgalom) voltam segítő. Sportos alkat vagyok, nagyon örültem, hogy ezzel megbíztak. Az öt év alatt szombatonként az egyetemen tanultam teológiát. A második évben a wrocławói tartomány másik házában segítettem a konyhán és PGS felelős voltam. Hetente háromszor volt edzés, hazamenet mindig imádkoztam, hogy Istenem kérlek segíts, még terem sincs... és csodák csodája, nemso-kára lett sok terem, sok gyerek és sok segítő. Lassan megtanultam, hogy mit kell csinálni. Volt röplabda, kosárlabda, pingpong edzés, mindegyik 2-3 csoportban. A hat év alatt közel 1000 gyerek sportolt a csoportban. Szerveztem sporttáborokat is nekik. A harmadik évben egy harmadik házban voltam egy iskolában délelőtt a 0. osztállyal, délben ebédeltettem, délután pedig játékot szerveztem a gyerekeknek. Iskola után voltak az edzések. A negyedik évben a tartományi

titkárnőnek segített, továbbra is csináltam a PGS-t és a teológiát. Ötödik évben kezdtem hittant tanítani az iskolában heti 20 órában. Minden szerdán a plébánián dolgoztam, gyerekeket készítettem fel elsőáldozásra és a zenecsoporttal voltam, akik vasárnaponként énekeltek a gyerekmiséken. Ebben az időben már minden nap volt PGS. Amikor befejeztem az egyetemi tanulmányaimat, kezddtem a tanári szintek teljesítését. Wrocławban abban az általános iskolában dolgoztam, ahová a problémás fiatalokat helyezték. De boldog voltam, mert jó kapcsolatban voltam velük.

Milyen út vezetett hozzánk, Magyarországra?

Két év tanítás után Rómába mentem egy évre missziós képzésre. Megnéztem Rómát és jöttem ide. A missziófelelős nővér megkérdezte, hogy Afrika, Mongólia, Ukrajna és Magyarország közül hová szeretnék menni. Nekem Afrika és Amerika szimpatikus volt, de mondtam, hogy nem akarok dönteni, megyek, ahová Isten akarja.

Mit csináltál Egerben kezdetben, és mik most a feladataid?

Tavaly tanultam a magyar nyelvet, kicsit segített az oratóriumban. Leginkább sofőr voltam, de Kazincbarcikára is jártam. Idén olasz és lengyel órát tartok, oratóriumot, kazincbarcikai pasztorációt és röplabdaedzést vezetek. Nagyon tetszik a csoportmunka, a "mindenki belead amit tud" alapelv. Ha együtt csinálunk valamit, az mindegyikünknek egyformán lesz fontos.

Milyen egy átlagos napod?

Ó, mamma mia, minden nap más! Általában felkelek hat órakor, elmélkedek a szentírásból, hét órakor megyünk szentmisére. Ezt követi a Mária-ima és a reggeli dicséret. Reggeli után hétfőn és szerdán magyar órára járok, utána kicsit tanulok vagy előkészülök a nyelvórákra. Délben megyünk a kollégium dolgozóival imádkozni, ezt követi a zsolozsma, a rózsafüzér, majd az ebéd. Hétfőnként közösségi találkozó van, utána külön nyelvórákat tartok. Mindig 17.30-kor vacsorázunk, 18.30-tól 15 perces lelki olvasás van, majd esti dicsőség, zsolozsma, végül a naptól függően olasz, lengyel

vagy röplabda óra. Tartunk ám rekreációkat, amikor csak mi hárman, nővérek játszunk! A szalézi nővéreknek fontos a pasztoráció, de fontos, hogy a közösség is jó legyen. Ezért van, hogy beszélgetünk étkezéskor, hogy néha játszunk, nevetünk, filmet nézünk. Sokszor megyünk a kollégista lányokhoz, nem emlékszem, hogy mikor mentem utoljára 22.00 óra előtt aludni. A napot mindig jóéjsza-káttal fejezzük be, hogy legyen egy olyan gondolat, amin lehet elmélkedni. Vasárnaponként a közösséggel együtt vagyunk, sétálunk, kirándulunk. Nagyon fontos, hogy kialakítsuk és fenntartsuk a jó kapcsolatot, mint család. Nálunk nincs igazgató, de van, aki animál, koordinál, mindig megbeszéljük, hogyan és mikor csináljuk a kitűzött feladatot.

Gyakran találkozol a családdoddal?

Nagyon szeretem a családomat, ezért sokszor beszélek skype-on velük. Viszont ha minden rendben van otthon, és

tudom, hogy itt szükség van rám, nem látogatok meg őket olyan gyakran.

Milyen fő alapelveket tartasz fontosnak?

Nagyon lényeges számomra az emberség és a személyes kapcsolat. A szalézi ház ajtaja mindig nyitva áll. Általában pozitívan nézem a világot és boldog vagyok, amikor sikerül valakivel együtt dogni, vagy valamilyen problémát együtt megoldani. A párbeszéd alatt neveljük egymást, tudunk egymással beszélni, egyenrangúak vagyunk.

Isten készítette elő azt az utat, ami a hivatásomhoz vezetett és én abban a pillanatban nem értettem, mit művel. Évekkel később nővérként láttam, milyen sok jel volt az életemben. Mi nem tudhatjuk mi lesz egy év múlva, tíz év múlva, viszont Isten tudja. Ha Isten kezébe adjuk az életünket, csodákat láthatunk.

Pálfalvi Ivett

Adni tanítunk

A Társadalmi Szolidaritási Program pályázata keretében a nyergesújfalui Szalézi-Irinyi Középiskola 9.H osztályának 21 tanulója március 1-től május 20-ig rendszeres, szervezett társadalmi munkát végez az idősek javára. A programot az iskola és a helyi Szent Mihály Idősek Otthona együttműködésével valósítják meg.

A Nemzeti Erőforrás Minisztériuma olyan célzattal írta ki a pályázatot, hogy a közoktatási törvénytervezetben megfogalmazott ötven óra közszolgálati munkához tapasztalatokat gyűjtsenek.

- Mi az idősek otthonát választottuk, mert már 2009-ben beindult az iskolában egyfajta önkéntes szeretetszolgálat, és ezt a szolgálatot szeretnénk volna kiegészíteni - tájékoztat Wierlné Kárász Tímea, a projekt vezetője. - Diákjaink többször jártak már a környező településeken működő

időssotthonokba műsort adni, de a szeretetszolgálat keretében rendszeresen - heti-, kétheti- vagy havi rendszerességgel - felkeresték az öregeket, hogy beszélgesse- nek velük. Ebben az évben arra tettünk kísérletet, hogy célzottan megszólítsunk egy egész osztályt, és a programot próbáljuk úgy kiépíteni, hogy megfeleljen a Közoktatási Törvény koncepciójának. A 9.H osztályt választottuk ki, és megbeszéltük velük a dolgot. Kedvesen, nyitottan álltak hozzá és mindannyian nagyon készségesen ígént mondtak.

A gyerekeknek előbb tájékoztatást tartottak az iskolában, ráhangolták őket a feladatokra. Megtudták, hogy miért fontos az idősek segítése, mennyire sokat jelent számukra minden külső kapcsolat és szó esett a munka nehézségeiről és szépségeiről is. Egy tanuló, aki már hosszabb ideje tevékeny ezen a területen, mesélt a szeretetszolgálat során szerzett tapasztalatairól.

- Gyerekkoromban a "pót-nagypapám-hoz" jártam felolvasni - Lux Ambrus igazgató, az iskolai szeretetszolgálat kezdeményezője.

- Az volt a kérdés, tudunk-e diákjainknak rendszeresen biztosítani olyan elfoglaltságot, aminek valós emberi és anyagi értéke van - teszi hozzá Lux Ambrus igazgató.

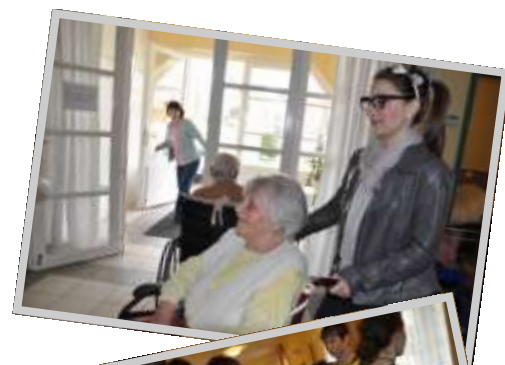
- Most, hogy már elkezdtek a program megvalósítását, tapasztaljuk, hogy ez nem is olyan egyszerű. Nem könnyű 20-25 gyereknek értelmes munkát találni, még ha csak heti egy alkalommal is. Különösen azért, mert nem akarjuk az egészet öncélúvá tenni, olyasmit elvégeztetni velük, amire tulajdonképpen nincs is szükség. Éppen ezért nagyon tudatosan előkészítve építettük fel a tevékenységek sorát az igények és a lehetőségek tükrében, az otthon vezetőjének segítségével.

A projekt beindulásakor a gyerekek először takarítási feladatokat kaptak. Csütörtökönként a tanórák után megjelennek a Szent Mihály Idősek Otthonában, kitakarítják a folyosókat, az ápolási szobákat, rendbe rakják a gyógyászati segédeszközöket, elmosás a szociális étkeztető ebéd-hordó edényeit. Áprilistól a kertrendezés is felkerült a listára, de olyan programokat is terveznek, ahol közvetlen kapcsolatba kerülnek az idősekkel: a diákok szórakoztató műsort mutatnak be, amit ismerkedés és uzsonna követ majd, elkísérik az otthon lakóit a cukrászdába, hűsvét előtt közös tojásfestést és ünnepi dekoráció készítését tervezik a bent lakó idősekkel, májusban pedig együtt kirándulnak a közeli Péli-földszentkereszt kegyhelyre.

- A pályázat biztosította mindennek az anyagi fedezetét, de megbeszéltük a diákokkal, hogy akkor is vállalják, ha a pályázatunk nem nyer - ez már önmagában nagy ajándék - emeli ki az igazgató.

Megérkeztünk...2.

Az előző Szalézi Értesítőben beszámoltunk az első szaléziak 1913-as megérkezéséről. Egy kis, lelkes csapat, két magyar szalézi atyával Péli-földszentkeresztre érkezett 1913. október 6-án. A Gerecse hegység aljába, egy ősi kolostorba, ahol meglepetésükre egy romos épületet találtak, amely évek óta elhagyatottan állt, víz és villany nélkül, még a legszükségesebb berendezések is hiányoztak. A földre terített szalmán tudtak aludni, a karma üres volt, csak a magukkal hozott élelmiszer állt rendelkezésükre. Ez fogadta a hazatérő lelkes csapatot! De nem keserítette el, nem törte össze őket, hanem elkezdték rendbe hozni a házat és a nyomorúságos körülmények között megkezdtek az iskolai oktatást.

Mindezek ellenére voltak bátor fiatalok, akik jelentkeztek! Akik Don Boscó-i vídamsággal, optimizmussal beindították magyar földön a szalézi életet. Valóban hősök, bátrak voltak, és ezekből a fiatalokból kerültek ki a jövő apjai: Ádám László, Váraljai József, Kiss Mihály, Babirák József és még sorolhatnám tovább a neveket.

A kezdet tehát nehéz volt, de még nehezebb a folytatás. Alig hogy rendbe hozták a házat, kialakították a közösségi életet, 1914-ben kitört az I- világháború. Az első igazgatót, Walland Ferencet, aki szlovén volt, behívták katonai szolgálatra. A ház vezető nélkül maradt a nehéz napokban. A fölöljárók ekkor Plywaczyk Szaniszlót, a későbbi első tartományfőnököt bízták meg a fiatal intézmény vezetésével. Ő a gondok ellenére lelkesen fogott neki a ház renoválásához, sőt, a helyszűke miatt még új épület építésébe is belekezdett, de sajnos a háború nehézségei miatt, amelyek minden nappal egyre jobban sújtották a rendházat, ez félbemaradt.

1919. március 21-én kikiáltották a Magyar Tanácsköztársaságot, így veszélybe került a fiatal szalézi közösség is, a vörös rémuralom nem kímélte még Péli-földszentkeresztet sem. A rendházat lefoglalták és elrendelték a kiürítését, annak ellenére, hogy maga Fáber Oszkár népbiztos, látva a ház szegénységét, kijelentette, hogy a szaléziak a "proletároknál is proletárabbak". Mindezek ellenére még azt a keveset is, amijük volt, elkommunizálták.

Az isteni Gondviselés azonban másképp rendelkezett: mire 1919. augusztus 6-án véglegesen el kellett volna hagyniuk a rendházat, a kommün megbukott.

Hősies idők voltak és a résztvevők is hősök voltak - ezek a hősök tették le a Magyar Szalézi Tartomány alapjait.

P. Havasi József SDB

- Az első együtt elvégzett munka után a gyerekek még nagyobb lendülettel vetették bele magukat a feladatok elvégzésébe. Amióta zajlik a program, folyamatosan pozitív visszajelzéseket kapunk mindkét oldalról. A diákok elmondása szerint a feladat "jó buli", vidáman, játékosan, nagy lelkesedéssel vesznek részt benne és végtelenül jól szórakoznak munkavégzés közben. Remélem, hogy a lelkesedésük kitart végig - mondja Wierlné Kárász Tímea -, mert nem titkolt szándékom, hogy ne hagyják abba ezt a munkát, és többen is kedvet kapjanak ahhoz, hogy csatlakozzanak a szeretetszolgálati csoporthoz. Ezeknek a tapasztalatoknak nagy értéke van, a hozadékuk felülmúl minden vártakozást. A lényeg, hogy mire elérkeznek az érettségiig, a fiataljainkban kialakuljon az az érzés, hogy adni nagyon jó.

Lengyel Erzsébet

Péli-földszentkereszt 1914-15.

Don Bosco pedagógiája a XXI. században

Állhatatosság hitben, nevelésben

Az Egyetemi templom felé járva többször betérek megpihenni, imádkozni. A napközben csak a színes ablaküvegen átszűrődő fény a díszes, barokk belsőt meghitté, befogadóan nyugalmassá teszi. Vizsgaidőszakban, a reggeli órákban több csinosan felöltözött, vizsga előtt lévő fiatal látok, akik feltehetően egy kis segítségért imádkoznak. Ha egyidőben lépek ki velük a templomból, akkor látom, hogy a szomszédos Jogi Karra igyekeznek. A környéken rendszeresen akad dolgom, ezért látom azt is, amikor már kisebb csoportokban beszélgetve, nevetgélve igyekeznek az egyetemről kifelé. Betérve a templomba, a vizsgákat követő időpontban azonban csak elvétve látok hálát adó fiatalot. Sokszor gondolkodtam azon, mi lehet az oka. Talán a többiek előtt szégyellik, hogy templomba mennek? De reggel is megláthatják őket. Vagy csak a segítség kell, hálát adni már elfelejtettek, vagy, ha a vizsga nem sikerült – habár arra gondolni sem merek, hogy ily nagy számban –, akkor a Jóistent is felelőssé téve egy időre sutba dobják a hitüket?

Nemcsak ebben az élethelyzetben, hanem más kis- és nagy erőfeszítést igénylő esetben sokszor lehet hallani: - Miért nem segített az Isten? Miért hagyott cserben? Miért hagyta, stb. A felelősséget nem önmagukban, hanem másban keresve. Amikor hitre és kitartásra nevelünk, akkor kevésbé gondolunk arra, hogy a hitben is kitartásra, a saját felelősségünk hangsúlyozására van szükség. Meg kell tanulni bízni abban, ha a körülményeikhez képest mindent megtettek, akkor már nem csak rajtuk múlik. Hálát adni gyakran azért „felejtettek el”, mert sokszor megmagyarázzák magunknak, hogy mázlijuk volt, vagy ez az ima nélkül saját erőből is sikerült volna. Ha úgy érzik, hogy mindent megtettek és mégis kudarc éri őket, akkor a mások és/vagy saját tapasztalat révén meg kell tanulniuk, hogy hosszú távon ez is segíti őket. Ezt abban a pillanatban nehéz elfogadni, sokszor csak utólag értik meg az értel-

mét. Az elkeseredés önmagukba forduló, félelmet attól, hogy így nem fogadják el, a kirekesztettség érzését válthatja ki. Pubertásban és fiatalokkorban, amikor a hit még nem olyan erős, amikor a közösség vonzereje is szerepet játszik benne, nagyon fontos, hogy éreztessük, s ezáltal a gyermek megélje: fontos vagyok számukra, ők nem csalódtak bennem, hiszik, hogy előbb-utóbb a sikertelenség, nehézség a mellettem lévő segítő biztonság eredményeként sikerül kikecmeregni a nehézségekből. Reakciói attól függenek, hogy kinek akar megfelelni, az általunk segített közösségnek van-e vonzó és megtartó ereje. Ha nem jön, keressük-e? Mi elég állhatatosak vagyunk-e az ő visszanyerésére? Nem veszítjük-e el bizalmunkat benne, mert úgy érezzük, hogy a sok „befektetés” ellenére csalódtunk? Megfelelően fel vagyunk-e készülve arra, hogy kételyeikre, kérdéseikre, bizonytalanságaikra válaszolni tudjunk? MÉRLEGLJÜKE, ha nem keressük, akkor végleg elveszíthetjük.

Don Bosco életrajzának és pedagógiájának olvasásakor számos példát találhatunk arra, hogy a csalódott, a közösségnek és a hitüknek is háttérfordító gyermekekért mindent megtett. Elkeseredésében senkiről sem mondott le! Okos szeretettel sok energiát, időt szánt arra, hogy teljes odafigyeléssel, mély beszélgetésekkel ismét maguk közt tudhassák az eltávolol-

dókat.

„Amikor Don Bosco megtudja, hogy Rinaldi Fülöp elhagyta a szemináriumot és visszatért Lu-ba, szülei házába, elkezdődik hosszú és türelmes „visszaszerzési” munkája. Több alkalommal ír neki, és nem bátortalanodik el akkor sem, amikor a fiú a szemébe mondja: „A papság nem nekem való”. Don Bosco gyakran felkeresi otthonában, jöllehet rengeteg más dolga is van, mély párbeszédet alakít ki vele, így végül, hét év után Fülöp megadja magát. „Minden ellenvetésemre tudott válaszolni, és lassan-lassan megnyert magának. Eltávolodva saját magamtól, nem volt már számomra más legyőzni való akadály... választásom Don Boscóra esett.”

„Don Bosco számára minden gyermek egy-egy lélek melynek szüksége van a kíséretre ahhoz, hogy üdvözülhessen. Semelyik fiatalnak sem szabad elvesznie. Pedig Fülöp, miután kiábrándultan hazatért, a rossz társaság miatt könnyen elveszhetett volna. Még a plébános ellen is fellázadt.” (Russo, 2006., 70.)

Szalézi munkatársként gyakran kerülhetünk olyan helyzetbe, hogy a gyermekek, fiatalok megtartása érdekében lelki kísérlőként is segítenünk kell őket. Keresik az élet értelmét és a kapaszkodókat, gyakran szenvednek attól, hogy nincs, aki megértse őket, bátortalan lépéseiket megerősítse vagy rámutasson tévedéseikre. A rendszeres beszélgetések, a reális döntéseik ösztönzése, mind-mind hozzásegíthet ahhoz, hogy életvezetésükben következetesebbé váljanak, s a szalézi munkatárs által képviselt közösség, ami mindig várja őket, ismét fontos legyen számukra.

Rózsáné Czigány Enikő
szalézi munkatárs

Felhasznált irodalom

Claudio Russo (2006): Don Bosco találkozási a fiúkkal. A szalézi nevelési módszer titka. Don Bosco Kiadó, Budapest

Kedves Szalézi Munkatársak, kedves Olvasók!

2013-ra a szaléziak magyarországi letelepedésének 100. évfordulójára "Szalézi történetek" címmel egy riportkönyvet szeretnék írni, azaz riportokat készíteni olyan idős szalézi munkatársakkal, akik már a szétszóratás előtt és/vagy után is folytatták munkatársi tevékenységüket. Ehhez kérem ajánló segítségüket az ajánlott alábbi adatainak feltüntetésével: név, lakáscím, telefonos elérhetőség, esetleg e-mail cím.

Ajánlásaikat az alábbi címekre küldhetik: czeniko@t-online.hu vagy le@invitel.hu illetve a 06-30-2017277-es telefonszámon.

Idős munkatársaink visszaemlékezései, az elődök munkájának, módszereinek megismerése nemcsak a múlt emlékeinek megőrzését segíti, hanem tanulságot is szolgálhat mindannyiunk számára.

Munkámhoz nyújtott segítségüket várva:
Rózsáné Czigány Enikő

JÁNOS 9 ÉVES, AMIKOR EGY KÜLÖNÖS ESEMÉNY TÖRTÉNIK VELE. "AZT ÁLMODTAM, HOGY EGY TÁGAS UDVARON VAGYOK A HÁZUNK KÖZELÉBEN, Ahol GYEREKSEREG JÁTSZIK. EGYESEK NEVETGÉLtek... TÖBBEN KÁROMKODTAK..."

"AZONNAL KÖZÉJÜK VETETTEM MAGAM, HOGY ÖKÖLCSAPÁSOKKAL ÉS RÁBESZÉLÉSSSEL ELHALLGATASSAM ÖKET."

"ABBAN A PILLANATBAN EGY FÉNYES ARCÚ FÉRFI JELENT MEG, ÉS A NEVEMEN SZÓLÍTOTT..."

JÁNOS!!!

NEM VERÉSSEL HANEM SZELÍDSÉGGEL ÉS SZERETETTEL KELL A BARÁTSÁGUKAT MEGNYERNED.

KI MAGA, HOGY LEHETETLEN DOLGOT PARANC SOL NEKEM? ÉN CSAK EGY SZEGÉNY, TUDATLAN GYEREK VAGYOK...

TANÍTÓNŐT ADOK NEKED.

"EKKOR EGY FELSÉGES TEKINTETŰ ASSZONY JELENT MEG..."

AZ Ő VEZETÉSÉVEL BÖLCCSÉ LEHETSZ.

"A RUHÁJA
RAGYOGOTT, MINT A
NAP. JÓSÁGOSAN
KÉZEN FOGOTT..."

JÁNOS,
NÉZD
CSAKI

"A FIÚK FARKASOKKÁ,
MEDVÉKKÉ ÉS MÁS
VADÁLLATTÁ VÁL-
TOZTAK!"

"ÉS A VADÁLLATOK SZELÍD BÁRÁNYOKKÁ VÁLTOZ-
TAK. UGRÁNDOZVA FUTKÁROZTAK ÉS BÉGETTEK,
MINTHA ÜNNEPELNÉK A FÉRFIT
ÉS AZ ASSZONYT."

ÍME A TE
MUNKATERED. AMI
MOST EZEKKEL AZ ÁLLA-
TOKKAL TÖRTÉNIK, AZT
KELL NEKED A FIAIMON
VÉGHEZVINNI. LÉGY
ALÁZATOS, ERŐS ÉS
FÉRFIAS. EGYSZER
MAJD MINDENT
MEGÉRTESZ.

REGGEL JÁNOS
ELMESÉLTE
ÁLMÁT A
HÁZBELIEKNEK...

BIZTOS
JUHÁSZ
LESZEL!

RABLÓ-
VEZÉR.

KI TUDJA,
NEM LESZ-E
PAP
BELŐLED?

DE A NAGYANYÁM.

AZ
ÁLMOKNAK
NEM KELL
HINNI!

NAGYANYJA OKOS
MEGJEGYZÉSE
ELLENÉRE EZ AZ
ÁLOM FÉNYT VETETT
JÁNOS JÖVŐJÉRE
ÉS MEGHATÁROZTA
VISELKEDÉSÉT.
MEGÉRTI, HOGY
BARÁTAI ÖSZ-
SZEGYÜJTÉSÉHEZ
VALAMI "CSODÁLA-
TOSAT" KELL
MŰVELNIE.
DE MIT?
AMIKOR JÁNOS
ANYJÁVAL A
VÁSÁRBAN JÁR,
ELBŰVÖLIK A
MUTATVÁNYOSOK...

GYERE,
MAMA,
NEZZÜK
MEG...

A KOMÉDIÁSOK TROM-
BITASZAVA MESSZIRE
ELHALLATSZIK.

IDE FI-
GYELJENEK,
EMBEREK.
ABRAKA-
DABRA...

AZ EMBEREK VÁSÁRLÁS
KÖZBEN JÓL ELSZÓRA-
KOZNAK.

KÉT SOLDÓ,
CSAK KÉT
SOLDÓ A LEG-
NAGYOBB
MUTATVÁNYÉRT
A VILÁGON!

NÉZD,
MAMA, AZ AZ
EMBER EGY
KÖTELEN
SÉTÁLI!

A MÁSIK
MEG ÉLŐ
GALAMBOT
VARÁZSOL ELŐ
A KALAPJÁBÓLI

EZT ÉN IS
SZÍVESEN
MEGTANULNÁM.
A BARÁTAIM ELJÖN-
NÉNEK NÉZNI ÉS
JÓL SZÓRAKOZ-
NÁNAK.

OTTHON AZONNAL NEKI IS FOGOTT A GYAKORLÁSNAK. HÓNAPOKIG TARTÓ ÁLLHATATOS PRÓBÁLKOZÁS UTÁN EGY VASÁRNP DÉLUTÁN...

ÍME URAIM AZ ÉN ELSŐ NAGY MUTATVÁNYOM!

KEDVES URAM! AZ ÖN ORRA CSILLOGÓ PÉNZÉRMÉK LELŐHELYEI!

HÖLGYEM! NE FÉLJEN! DE HISZEN AZ ÖN SZATYRÁBAN EGY ÉLŐ KAKAS REJTŐZIK!

MOST PÉDIG TEGYÜK FÉLRE A VARÁSZPÁLCÁT. SOKAN KÖZÜLETEK NEM VOLTAK MA SZENTMISÉN...

VÉGÜL PÉDIG AZT KÉRTE A KÖZÖNSÉGTŐL, HOGY VELE EGYÜTT IMÁDKOZZANAK. EZ VOLT A BELÉPŐJEGY, AMIT KICSIVEL ÉS NAGGYAL EGYFORMÁN MEGFIZETTETETT.

Szalézi munkatársak közgyűlése

Óbuda, február 12.

Ismét eltelt egy év, ismét megtartottuk a Szalézi Munkatársak Egyesületének közgyűlését Óbudán a tartományfőnökség dísztermében. Hál' Istennek - és persze Don Boscónak - igen szép számmal vettünk részt az eseményen.

Ónodi Gábor az Egyesület elnöke köszöntötte a résztvevőket, majd Ábrahám Béla tartományi delegátus arra buzdított, hogy érezzük át milyen fontos a lelki együttlét, a közösségi összetartozás. Annakidején Don Bosco először társaságot alapított - jogszabályokkal, alapító okirattal - majd megkezdte munkáját a fiatalok között.

Egyesületünk három éve alakult, eredményteli úton indultunk. Kezdetben a munkatársi csoportok összejövetelei inkább "teadélutánok" (az sem volt rossz) voltak, mára azonban tevékeny, aktív közösségekké váltak. Fontos, hogy az Apostoli élet szabályzatát minden munkatárs ismerje, sőt megismerje. Munkánk során vissza kell térnünk Don Boscóhoz, az "udvaron" várakozó fiatalokhoz.

Ónodi Gábor ismertette az egyesület hároméves működését és pénzügyi helyzetét és a tagdíjak pontos befizetésére hívta fel a figyelmet. A befolyt összeget a jubileumi év eseményeinek finanszírozására

szánjuk. Az egyesületi forma lehetőséget nyújt minden csoport részére, hogy különböző témákban pályázzon - éljünk a lehetőséggel.

A közgyűlésen megjelentek új elnökséget választottak. Az előző hároméves ciklus leteltével háromman nem kívánták újra jelöltetni magukat. Az új elnökség tagjai: Ónodi Gábor, Aggházyné Judik Eszter, Kertész Lászlóné Erika, Molnár-Gál Béla és Tóth Szabolcsné Mária

A Szalézi Család 29. Lelkiségi Napjairól

szóló római beszámolót Egyházy Katalin nővér tartotta kedves, közvetlen stílusban.

Horváth Zsuzsanna, albertfalvai szalézi munkatárs tolmácsolta Verbényi István, pronotárius kanonok atya üdvözlő szavait és az általa írt Ministráns ABC harmadik kiadását ajándékozta Havasi atyának.

P. Ábrahám Béla beszélt a jubileumi év terveiről és kért mindenkit, hogy kapcsolódjon be a készülődésbe.

Sok ötlet, javaslat hangzott el - jó lenne, ha minél több meg is valósulna.

Azt hiszem, hogy ez is, mint minden, a Gondviselésen és rajtunk múlik!!!

Aggházyné Judik Eszter

A közgyűlésre eljöttek a munkatársak az egész országból.

100 éve született Boldog Kowalski József

A lengyel szalézi pap és vértanú születésének jubileumára számos rendezvényt terveztek. Ebből az alkalomból Pier Luigi Cameroni, a Szalézi Család egyetemes posztulátora arra hívta a helyi közösségeket, hogy ünnepségek keretében emlékezzenek meg róla, ezzel mutassák ki elismerésüket a szalézi szentek iránt.

Boldog Kowalski József 1911. március 13-án született a lengyelországi Siedliskában és az auschwitzi náci koncentrációs táborban hunyt el. 1927-ben lépett a szalézi rendbe, 1938-ban szentelték pappá. Tartományi titkár volt, elismert szónok és kiváló zenetanár. 1942. március 23-án a nácik letartóztatták, 11 más szalézival együtt. Auschwitzban a 17350 számot kapta. Mivel nem volt hajlandó összetaposni a rózsafüzérét, súlyos kényszers munkára vitték, megkínnozták és végül a tábori pócegdörbe dobták.

II János Pál pápa 1999-ben avatta boldoggá őt Varsóban, a nácizmus 107 egyéb vértanújával együtt.

Krakkóban március 13-án ünnepi szentmisét mondanak Jan Szkodon krakkó segédpüspök vezetésével, majd egy keresztúttal kezdődik a lelkigyakorlat, melyet Kowalski atya élete ihletett. Május 29-én, vasárnap, a boldog emléknapján hálaadást tartanak a mártír életéért. Végül június 11-én futóversenyt rendeznek Dębni és Łosiówkē között, mely fel-

idézni hivatott papi működését Dębnikiben és a Łosiówkē-i kórusvezetői munkásságát.

Pier Luigi Cameroni, egyetemes posztulátor arra hívja az oktatási központok, plébániák és lelkipásztori tevékenységet ellátó közösségek vezetőit, hogy megfelelő súllyal emlékezzenek meg a szalézi szentekről, boldogokról, tiszteletre méltóakról és Isten szolgáiról. - Ők az isteni kegyelem féltve őrzött ajándékai, biztosítják a rend vitalitását és karizmájának termékenységet - mondja. - Megismerésük és utánpótlásuk erőteljes ösztönzést ad a keresztény élethez és biztos tanúja az Isten iránti hűségnek - teszi hozzá. - Ebben az évben, amikor a Szalézi Család azért imádkozik és dolgozik, hogy meghívja a fiatalokat Jézus és követőinek követésére, Boldog Kowalski József alakja úgy ragyog fel, mint egy azok közül, akik követték és szolgálták az Urat és életüket neki áldozták.

ANS-Róma

Spanyolország - Sugárutat neveztek el Don Boscóról

A helyi Szalézi Család kérésére a szaléziak letelepedésének 50. évfordulója alkalmából Sabadell városban a helyi szalézi iskolát és sportközpontot a város központjával összekötő utat Don Boscóról nevezték el.

Az utcátábla elhelyezését városi ünnepély kísérte, melyen Dr. Manuel Bustos polgármesteren kívül megjelent Barcelona szalézi tartományának tartományfőnöke, a Segítő Szűz Mária Leányai előljárója, a helyi kulturális tanácsos és a szalézi közösségek vezetői.

A polgármester beszédében kiemelte, hogy Don Bosco neve a fiatalságot, a reményt, az álmokat jelenti, és megköszönte a szaléziak értékes munkáját a városban.

Don Asurmedi, szalézi tartományfőnök megköszönte a helyi hatóságoknak, hogy pozitívan reagált a megkeresésre. Kiemelte, hogy ez a gesztus jele annak, hogy Don Bosco szalézi karizmája valóban jól meggyökeresedett a városban, ahol a Szalézi család is nagyon aktív.

ANS - Sabadell

Püspök és szalézi munkatárs

Joseph Karikkassery, az indiai Kottapuram újonnan kinevezett püspöke 65-ik születésnapján, február 13-án vette

át hivatalosan is egyházmegyéjét. A püspök jól ismert ragaszkodásáról a szalézi karizma iránt és szoros kapcsolatban áll a Szalézi Családdal.

Karikkassery püspök nagy tisztelője Don Boscónak, 2001-ben tett munkatársi ígéretet Vaduthalában, a Thattazham Miaszszonyunk kápolnában Mathew Maruvathrail, Bangalore tartomány akkori tartományfőnökének jelenlétében és azóta is szoros kapcsolatot tart Vaduthala szalézi közösségével.

ANS - Kottapuram

Róma - Az "Oratóriumi emlékiratok" folytatása

Az Egyetemes Tömegtájékoztatási Bizottság kezdeményezésére ezekben a napokban megjelent "A rendfőnökök oratóriumi emlékiratai" című sorozat első két kötete, mely elbeszéléseket tartalmaz a szalézi rend fejlődésének történetéből Don Bosco utódainak szemszögéből nézve.

Don Bosco jól ismert könyve, az "Oratóriumi emlékiratok" generációkat bűvölt el, fiatal szaléziak ismerték meg belőle a rendalapító valdoccói tapasztalatait. Ma, amikor az alapítás 150. événél vagyunk és készülünk Bosco Szent János születésének 200-ik évfordulójára (2015), ez az út még mindig vonzó.

"A rendfőnökök oratóriumi emlékiratai" sorozatban folytatódik a történet Don Bosco utódainak szemszögéből nézve. Az első kötetek szerzője a spanyol szalézi regényíró, Francisco de Coro. Az első kötet Don Bosco életének utolsó éveit, az 1855-87 éveket írja le. A második kötet don Rua rendfőnökségéről szól és az 1888-1910 időszakot öleli fel. Az előkészületben levő harmadik kötet don Paolo Alberának van szentelve. Ezeket további kötetek láncolata követi majd, amelyeken keresztül nyomon követhetjük majd a rend terjedését és fejlődését.

Filiberto González Plasencia, a tömegtájékoztatási ügyek egyetemes tanácsosa így ír a sorozatról: - A rend történetének bemutatása ez a Szalézi Család és mindazok számára, akik osztoznak Don Bosco lelkiségében és küldetésében, útmutató a rendfőnököktől. A sorozat célja, hogy megérintse a szalézi művekkel kapcsolatban álló szülők, nevelők és fiatalok szívét és hogy jobban megismertessék a szalézi műveket.

A könyvek praktikus zseb-méretűek, néhány képpel, kényelmesen olvashatóak, kiadásukról az argentin tartomány gondoskodott, jelenleg csak spanyol nyelven elérhetőek.

ANS-Róma

ÓBUDA

Eseményösszefoglaló - Óbudán az elmúlt hónapokban is számos esemény történt. Az óbudai animátor hétvége (amelyet ezúttal Pilisszentivánon rendeztünk meg) ismét lehetőséget adott a vissza- és előrettekintésre, programtervezésre, a lelki- és pedagógiai fejlődésre, a problémák átbeszélésére és természetesen a kikapcsolódásra. Nagy örömmel pedig vasárnap három új taggal is bővült óbudai animátor közösségünk: Bíró-Kiss Eszter, Fekesházy Teréz, és Zsinka Eszter ünnepélyes avatásán vehettünk részt! Kisanimátoraink szervezték meg az óbudai gyerekfarsangot, amely minden résztvevőnek nagy élményt jelentett. Robin Hoodtól kezdve a Túró Rudi automatán át a ferences barátig mindenféle szerzet képviseltette magát. A játékos feladatok és a jelmezverseny is nagy izgalmat váltott ki a gyerekek között.

A tavasz beköszöntével túralehetőséget kínáltunk kicsik és nagyok számára egyaránt. A nyergesújfalui ötletből merítve nálunk is megrendezésre került az első óbudai éjszakai túra. A szitáló eső ellenére tizennyolc bátor jelentkező indult neki a budai hegyeknek, ahol egy rövid gyertyafényes imádságot is tartottunk.

Immár harmadik éve látogatott el hozzánk a zágrábi oratórium focicsapata, hogy megmérkőzzön a helyi SCO ifi csapatával. A pénteki oratóriumban köszöntöttük őket, majd az olasz animátoroktól tanult egyszerű bansra is megtanítottuk őket. A mérkőzéseken ezúttal horvát győzelem született, de szerencsére a magyar fiatalok így is barátságban váltak el horvát társaiktól.

Oratóriumunk újabb edzési lehetőséggel bővült: a foci és a röplabda mellett immár floorballozni is várjuk a fiatalokat!

HÍREK A MAGYAR TARTOMÁNYBÓL

Pilisszentiván - Óbudai animátor hétvége.

Köszönet minden szalézinak, animátornak és segítőnek a tartalmas, új lendületet adó programokért!

Jani Áron

Fiú kirándulás - Ezelőtt csaknem 15 évvel mindig nagy lelkesedéssel vártuk a tavaszt. Nem csak a téli bezártságból volt elegünk, hanem a szalézi kirándulások ideje is elérkezett. Ezen a néhány kiránduláson mai napig élő emlékeket kapunk, „eltévedések”- próbátételek, a

számháborúk és tábortüzek...

A régi idők szép emlékére, s azon felismerésre támaszkodva, hogy a fiúknak nagy szükségük van kifejezetten fiú közösségre, szervezünk programokat. Mára hagyomány, hogy március 15-én, egész napos kirándulást tartunk, figyelmet fordítva a nemzeti ünnepre, a közösségre és a természetre.

Idén a Visegrádi-hegységbe, az „Urak asztala” hegyre, egy elhagyatott laktanyához kapaszkodtunk fel. 21 kilométert tettünk meg, és 550 méter magasságot küzdöttünk le. 15 fiú vett részt és 6 kísé-
rő köztük Andrásfalvy János atya is.

A visszajelzések igazolják az ilyen programok sikerét, az élmények, a barátságok beindítják a közösség fejlődését. A nem koedukált közösség irányt ad a felnőtté válás során. Egy-egy ilyen kirándulás a vezetők számára is nagy töltést ad. Őszintén buzdítom az ország animátorait, adják meg a lehetőséget saját utódaiknak a velük való találkozásra, foglalkozzanak ilyen módon is a fiúkkal.

Kádár Gábor Dávid

Óbuda - A március 15-ei fiú kirándulás résztvevői.

KAZINCBARCIKA

Dióhéjban - Március 4-én tartottuk iskolai Farsangi Bálunkat. Bár a szervezéshez kételkedve fogtunk hozzá, de az összejövetel remekül sikerült. A jelen lévő kb. 150-170 főt jó zene, igényes technika, és

vidám tombola várta. Az ügyeletet adó tanárok is jót szórakoztak, és egymást is jobban megismerhették, így, hogy nem kellett órára szaladniuk a folyosón. A szervezést köszönjük a DÖK kiválasztottjainak!

Közös hamvazkodást tartottunk hamvazószerdán, az igeliturgia keretében. Két részre osztva vettünk részt a szertartáson a városi Szent Család templomban. Az előttünk álló nagybőjti időben pedig keresztutat járunk iskolánkban a kollégisták és az oratoristák részvételével.

A Herbolya városrészen található volt iskolai épület fahulladékait (és használható régi bútorait) eljuttatjuk az arra rászorulóknak. A Szalézi Kft teherautójával hordjuk szét a fálvakba.

Rendházunk életéből:

Robert atya mindennapos teendői mellett szívesen vezeti az énekkart, ugyanakkor lelkesen vesz részt az oratóriumi programokon. Claudius továbbra is az oratórium és a sporttevékenységek élén áll, valamint következetesen vezeti a korrepetálásokat. Közösségünk rendszeresen eljár Balajtra, ahol szentmisével, közös együttléttel ünnepeljük a vasárnapot. Ebben a hónapban kezdődnek a játéknapok sorozatai is. Az első március 26-án tartjuk Balajton, az óbudai animátorokkal. Közösségünk látogatást tett Szent Erzsébet szülővárosában és „rémülten” kapaszkodott Közép-Európa leghosszabb (2257m.) bobbályáján. Melyik ez a két város?

P. Márkus Zoltán SDB

NYERGESÚJFALU

Vándor Kupa - A Szalézi-Irinyi Középiskolában játszották február 19-én a Vándor József Teremlabdarúgó Torna mérkőzéseit. A meghívásos tornán négy csapat mérte össze foci tudását a Vándor József Kupáért: a Don Bosco Szakiskola Kazincbarcikáról, a Salesianum Főiskolai

Landeskunde - német verseny - a nyergesújfalui polgármester asszony is zsűrizett.

Kollégium Óbudáról, a házigazda Szalézi-Irinyi Középiskola csapata és a lengyelországi Czarny Dunajec település szalézi iskolájának csapata. A helyezések körmerkőzéses rendszerben dőltek el. Szép és sportszerű játék után a kupa a kazincbarcikai csapathoz került.

Landeskunde verseny - Német farsangi szokásokat mutattak be a Szalézi-Irinyi Középiskolában meghirdetett Landeskunde - német nyelvű iskolai vetélkedőn március 3-án. Az iskola könyvtárban tizenegy csapat ismertette a német nyelvterület színpompás farsangi szokásait. A résztvevők a témához kapcsolódó öltözetekben olvasták fel összeállításukat. Külön feladatot képezett a német farsangi ételek a kóstolóval egybekötött bemutatása, de nyelvi felkészültségüket egy teszt kitöltésével is bizonyítaniuk kellett a csapatoknak. Megtisztelte jelenlétével a versenyt Mihelik Magdolna polgármester asszony, Papp Olivérné német kisebbségi

képviselő és Havasi József atya is, aki a szétszórás éveiben Ausztriában gyakorolta hivatását. A versenyt a legfiatalabbak, a 7/H osztály csapata nyerte. *LE*

Don Bosco életrajza - Verseny! - 2011 sok újdonságot tartogat. Egy ilyen apró újítás a nyergesújfalui középiskolánkban meghirdetett verseny. Sok versenyre hívjuk diákjainkat, de Don Bosco Atyánk életrajzából most először tettük meg. Tíz csapat nevezett a kétfordulós versenyre, nem csak animátorok. Az első fordulóban teszteket kellett kitölteni, kérdésekre írásban válaszolni. A második forduló játékos vetélkedő volt, egy torpedó játék keretében. Az első három helyezett csapat ingyenes helyet szerzett egy ötnapos májusi délvidéki – erdélyi kirándulásra. A lebonyolításban közreműködő tanártársaim segítségét köszönöm.

P. Ábrahám Béla SDB

Oratóriumi farsang - Hófehérke, Túrórudi, spenót tükörtojással, paradicsomle-

A Vándor József Teremlabdarúgó Torna résztvevői - középen a győztes kazincbarcikai csapat

Szombathely - A kép talán némileg visszaadja az oratóriumi gyerekfarsang népszerűségét és hangulatát.

ves betűtésztaival, Pikachu, Piroska és a farkas, vámpír, ördög, Chaplin, ósnő – és még bőven lehetne sorolni, hányféle „alak” vett részt a farsangi oratóriumon. A sok játék és vetélkedő mellett fergeteges bans-szal rázódkodott bele mindenki az igazi szalézi oratóriumi hangulatba. Az est egyik fénypontja a jelmezverseny volt, ahol az első helyét Moczkó Zsani és Németh Balázs, azaz Piroska és a farkas nyerte. A bans-bajnokságra három csapat nevezett be, így biztos volt, hogy mindenki dobogós lesz. Ezek után nem volt más hátra az estéből, mint a Silver Blue együttes koncertje. Remek volt a hangulat, a visszajelzések alapján mindenki nagyon jól érezte magát.

Forrás: nyergesanim.hu

SZOMBATHELY

Újdonságok - Oratóriumi programjaink 2011. január elején három új igényes tevékenységgel tovább bővültek. Közü-

lük az egyik nagyon közkedvelt az Esti mese, amit általában este hét órakor kezdünk vetíteni. Ezekon a projektoros „mini-mozivetítéseken” egy vagy két magyar népmesét ill. klasszikus rajzfilmet mutatunk be a gyerekeknek. Minket is meglepett az óriási figyelem! A vetítések után Péter atyával kiértékeljük a mesék életre vonatkozó mondanivalóját, melyek bizony sokszor igen mély üzenetet közvetítenek.

Másik új programunk a Szalézi Filmklub, amelyet minden második hét szerdáján tartunk. Erre a programra az egész városban hirdetve az idősebb korosztályt, az „érettebb” fiatalokat, felnőtteket hívjuk. A levetített filmek nem elsősorban a kasszasikert célozzák, hanem az emberre, a humánus lélekre kívánnak - a maguk mindennapos helyzetében - mély hatást tenni. A vetítések bizonyos tematika szerint összefűzött ciklusban szerveződnek.

Az igényes és értékközvetítő filmek megtekintése után sokszor a személyes tapasztalatok, benyomások megosztásában rejlik az esték legnagyobb ajándéka. Ez a közösség ereje! Néhány film a téli időszakból: Szent Lajos király hídja; Szent Szív; Téli vendég; Egy csodálatos elme; Tavasz, Nyár, Ősz, Tél és Tavasz. Most a „7 főbűn” tavaszi-nyári ciklusát kezdtük. A Filmklub mottója az idejénre alapszik: Jöjjetek, nézzétek és lássátok!

A harmadik oratóriumi újdonságunk a Bibliodrámák, amire bátrabb, vállalkozó szellemű gyermekeket és fiatalokat várunk. A két-három órás tevékenység keretében különféle ismert evangéliumi történeteket dolgozunk fel és elevenítünk meg szórakoztató drámapedagógiai tevékenységben. Így a Biblia üzenete új, személyes élményekkel gazdagítja az ifjú résztvevőket.

Talán az idejénre hagyománnyá válik az oratóriumi farsang, ami a nagy, párját ritkító 200 résztvevős egyházközségi farsangi bál mellett jó ellensúlyt jelent az oratóriumi gyermekek számára. (További, velünk kapcsolatos hírek honlapunkon, a www.szentkivir.hu oldalon olvashatók.)

Horváth/Werderics/Németh

Balassagyarmat - Lelki nap az újpesti animátorokkal.

BALASSAGYARMAT

Itt vagytok Uram! - Március 26-án a gyarmati és az újpesti animátoroknak Depaula Flavio tartott lelki napot a balassagyarmati oratóriumban. Előző este az Újpestről érkezett lelkes fiatalok betekintést nyerhettek az oratórium életébe, megismerkedhettek a gyerekekkel. A szombati napot játékokkal indítottuk, majd Flavio gondolatait hallgathattuk meg. Először Don Bosco különböző ar-

cait mutatta be, amelyek között felismerhettük, hogy mi, mint animátorok milyen arcot is mutatunk a gyermekeknek. Kitért arra is, hogy rohanó életünkben kell találni rá időt, hogy Don Bosco szemével nézzük az evangéliumot, a világot. Hangsúlyozta, hogy az a kötelességünk, hogy a fiatalokat elvezessük Krisztushoz, ezért fel kell fedoznünk képességeinket minden nap és ezzel előrébb vinni a közösségünket. A beszélgetés után mindenki elvonulhatott és elmélkedhetett a kérdéseken, amelyek segítettek, hogy magunkba nézzünk egy kicsit és Isten szemével lássuk az életünket. A szentmisén Isten atyai szeretetével találkozhattunk a tékozló fiú története kapcsán. Fel kell ismerünk, hogy úton haladunk, elindultunk az Atyától és hozzá is fogunk viszatérni. Küldetésünk van: fiatalok várnak ránk, akiknek néha elég tőlünk egy mosoly is, ha az őszinte és igaz. A szentmisét követően gazdag ebéd várt minket az oratóriumban. Ezúton is szeretnénk megköszönni Palinak, Jakabnak és Domonkosnak, hogy ez a nap létrejöhetett, hogy Istennel és az úpesti animátorokkal is építhettük a kapcsolatunkat!

Kepes Anita

PÉLIFÖLDSZENTKERESZT

Tiszta udvar - rendes ház - Péliföldszentkereszt megújult a tavaszi napfényben. Március utolsó szombatján tizen-négy lelkes fiatal vállalta a koránkelést, hogy segítsenek a szentkereszt templom és kálvária rendbe rakásában. Sokan jönnek ide játszani, beszélgetni, képzésre vagy részesednek másképp a szaléziak segítségével. Öröm számunkra, hogy segítséget is kapunk tőlük, néhányan fontosnak érzik a tevékeny részvételt. Nagybőjt 3. vasárnapján jóleső érzéssel költözhattunk vissza misézni a kegytemplomba. Köszönet érte!

P. Ábrahám Béla SDB

MOGYORÓD

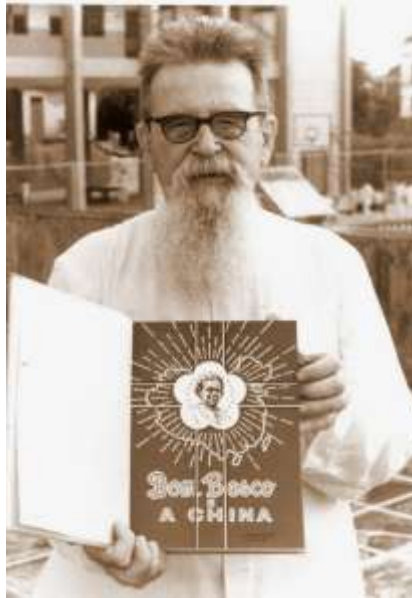
Csocsó - A XII. Mogyoródi Falka József Kántoratyá csocsó bajnokságon március 26-án ezúttal is szép számban vettek részt a fiatalok. Az érmeért a szokásosnál is kiélezettebb verseny folyt: a junior kategória döntőjében a három legjobb csapat - a versenyek 12 éves történetében példátlan módon - körbeverte egymást, így ezeknek a mérkőzéseknek a megismétlését rendelte el a zsűri. A rájátszást követően alakult ki a végső sorrend, melynek eredményeként ez a kupa Óbudára került. Köszönjük mindenkinek a segítséget és a támogatást, kiemelten a Coop ABC-nek, Horváthné Piroskának, a szalézi munkatársaknak és a végig kitartó szülőknek. Már most jelezzük, hogy mindenkit szeretettel várunk a novemberre tervezett asztalitenisz bajnokságra!

a szervezők

Előttünk jártak

P. Kirschner Antal SDB (1898-1984)

1913-ban a Cavagliából hazatérő kis csapat létszáma hamarosan gyarapodott, olyannyira, hogy csakhamar lelkes ifjú szaléziak indultak misszióba. Több tucat fiatal szalézi jelentkezett, hogy missziós útra induljon távoli országokba. Közöttük volt Kirschner Antal is. Zágrábban, a horvát fővárosban született 1898-ban, hat testvére után a legfiatalabbként. A vasutas

apa családja gyakori áthelyezésnek volt kitéve, így gyermekkorát már a magyar fővárosban töltötte. Buzgón látogatta az Örökimádás templomát, ahol mint fiatal fiúcska ministrált. A templom lelkésze felfedezi benne a papi hivatás csíráját, ezért a villanszerelőnek készülő ministránfiút a szaléziakhoz irányította Péliföldszentkeresztre. Itt folytatta tanulmányait egészen 1916-ig, amikor behívták katonának. Amint írja, ekkor fogadta meg, hogy ha szerencsésen hazatér a háborúból, jelentkezik misszióba.

A háborúból kivette részét, súlyosan megsebesült, de még így is, nem törődve sérülésével, megmentette felettesét a biztos haláltól. Bátorságáért arany fokozatú kitüntetésben részesítették. A háború befejeztével beváltotta ígéretét, és mint szalézi kispap jelentkezett misszióba. Előjárója, Hlond tartományfőnök, a későbbi lengyel bíboros engedélyével 1921-ben elindul Kínába. 43 napi utazás után érkezett Macaóba, ahol filozófiát és kínai nyelvet tanult. Majd visszatért és Torinóban végezte el teológiai tanulmányait, itt is szentelték pappá 1928-ban. Még ugyanabban az évben újra hajóra szállt és lelkesen visszatért Macaóba, ahol Don Bosco boldoggáavatási ünnepének előkészületein munkálkodik. Az ünnepség után Shiu-Show tartományba küldik, ahol a későbbi vértanú püspök, Versiglia Szent Alajos volt az előjárója. Amikor Versiglia püspököt és Caravario szalézit 1930-ban meggyilkolták, ő a

vértanúságuk helyére sietett, hogy lerója tiszteletét a két vértanúnál.

1934-ben ismét Macaóban van, ahol Don Bosco szenttéavatási ünnepségét készíti elő. Ezután különböző helyeken plébánosként vagy igazgatóként tevékenykedik. Nevéhez kötődik több plébánia és iskola alapítása.

Különösen kitűnik személye a kínai-japán háborúban, amikor menti az üldözötteket,

menekülteket fogad be, több mint 500 hajléktalanul maradt embernek nyújt menedéket, biztos szállást. Szükségkórházakat létesít, ahol több mint 25 gyerek látta meg a napvilágot. Szükségkonyháján több mint 700 embert étkeztet, és mintegy 20 000-en részesültek nagylelkű támogatásában. A háborúban habozás nélkül szembeszállt a megszálló csapatok önkényével, és saját testi épségének kockáztatásával sikerült a chungshau-i állami egyetem könyvtárának 4340 értékes kötetét megmentenie a megsemmisítéstől. Ezért a tettéért a háború után magas kitüntetésben részesítik. Kitűnik irodalmi munkájával is. Portugál nyelven megírja a szaléziak letelepedését és missziós munkáját Kínában.

Mindebből kitűnik, hogy Kirschner Antal atya kiváló szalézi volt. Büszkén tekint rá az egész Szalézi Család, kiváltképpen mi, magyarok. Dicsőséget szerzett nemzetünknek és a magyar szalézia-aknak.

Kirschner atya a 70-es évek végén hazalátogatott, és jelenléte örömet és bizakodást adott az üldözött magyar szalézia-aknak. Biztatta, erősítette az itthoni rendtársakat.

1984. december 8-án megszűnt dobogni ennek a lelkes szalézinak a szíve - Kirschner atya eltávozott, de emléke, életének példája szívünkben kell hogy éljen tovább.

P. Havasi József SDB

A béka

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy béka. Boldogan ugrált a rizsföldeken a vizesárokban és a liliomok friss, zöld gyökerei között. Ugrálva üldözte a feje fölött elrepülő, zümmögő rovarokat. Egyik ugrás a másik után és egyszer csak egy tanyára érkezett. A bátor béka elhatározta, hogy körülnéz. Egy félreeső, sötét sarokban felfedezett egy fazekat. Felugrott a szélére és látta, hogy tele van friss, tiszta vízzel.

- Nini, egy csodálatos uszoda, amit mintha pont nekem találtak volna ki! - gondolta magában.

Egy elegáns fejessel belevetette magát. Felváltva kipróbált minden úszási stílust, majd boldog, gondtalan pancsolásba kezdett.

De egy kéz tüzet gyújtott a fazék alatt. A víz lassan melegedni kezdett. Hamarosan langyos lett. A békának tetszett a helyzet: - Egyre jobb és jobb - gondolta -, ez a medence még fűtött is! És folytatta az úszkálást.

A hőmérséklet lassan emelkedni kezdett.

A víz meleg volt, egy kicsit melegebb annál, mint ami a békának jól esett volna, de abban a pillanatban ez nem igen érdekelte, főleg mivel a melegtől egy jobban elfáradt és szédülni kezdett

A víz most már igazán forró volt. A békának már nagyon kényelmetlen volt a helyzet, de már annyira legyengült, hogy nem tudott semmit tenni, ezért megpróbált alkalmazkodni és megszokni a helyzetet.

A víz hőmérséklete lassan, fokozatosan, hirtelen változások nélkül tovább emelkedett, míg a béka végül elpusztult, és mivel senki sem húzta ki a fazékból, szépen megfőtt.

Elmerült a forró vízben, a béka, amelyik nem sokkal korábban egy olimpiai győzteshez méltó mesteri szaltóval ugrott bele a fazékba.

Mit tegyünk végül ezzel a békával?

A nagy kérdés a rendezettségünk mértéke. Ha valami nem érdekel, ha nem orvosoljuk, hanem a sorsára hagyjuk, akkor egyre romlik, csökken az értéke, legyen ez egy test, egy kert, egy társadalmi szervezet, vagy akár egy ország. Mindennek szüksége van a gondoskodásra, a felügyeletre, az erőfeszítésre. Ha nem bántja a szemünket, ha nem érzékeljük a bajt, akkor a lelkiismeretünk elalszik, telítődik használhatatlan információkkal, a memóriánk eltompul; a saját érzékeink már nem szolgálnak stabil hivatkozási pontokkal, megfulladunk a materializmus és a

fogyasztói társadalom fazekában, az ideáljaink elsorvadnak és meghalnak. És anélkül, hogy észrevennénk, szép lassan megfőlnék.

Egyes betegségeknek néha, húsz, harminc év is kell, mire kifejlődnek, ez az idő alatt a test és a lélek telítődik mérgeanyagokkal és feszültségekkel, gátlásokkal, a semmittevéssel, az elváltozásokkal.

Az a szokás, hogy a kisebb változásokra, a érzékek lassú romlására, a vitalitásunk elvesztésére nem reagálunk, az egészségünk gyengülésének finom, apró jeleit semmibe vesszük, mindaddig, amíg súlyos, nehezen gyógyítható betegségek nem válnak.

A párkapcsolatok is fokozatosan romlanak meg. Ki mondja azt, hogy : - A kapcsolatunk március 28-án 15 órától nem működik? Egy kapcsolat minősége fokozatosan változik meg, ha nem részesül a megfelelő ellátásban, repedések keletkeznek rajta.

A hibák, meggondolatlan haragos fellobbanások és félreértések felhalmozódnak, ha nem beszéljük meg őket, és ha nem igyekszünk együtt megoldásokat találni.

"Legyetek éberek!" - mondja Jézus az evangéliumban.

Ébredjetek! A víz kezd veszélyesen felforrósodni...

Illusztráció: Barsi Annamária

A TÉMA:

Menj, és hirdesd!

„Menjetekek és hirdessétek: Közel van a mennyek országa!” (Mt 10,7)

Minden keresztyén megkeresztelése pillanatától apostoli hivatást kapott: hirdetni kell az örömhírt. Vannak, akik ezt a feladatot messzi tájakon teljesítik, még többen vannak, akik szűkebb-tágabb környezetükben tesznek tanúságot Krisztus mellett.

A szalézi világban a hit hirdetésének különös jelentősége van: nem „csak” az evangéliumot kell megélni és megvallani, hanem mindezt a legszegényebb fiatalok között.

Don Bosco életében és munkásságának minden pillanatában az elsődleges cél az üdvösség elérése volt. Egész nevelői, pedagógiai módszere csak ennek fényében értékelhető igazán.

Szalézi iskoláinkban, oratóriumainkban – bár változnak a körülmények – a cél ugyanaz marad: az üdvösségre, Isten ismeretére vezetni a rákbízottakat. Meg tudunk-e felelni ennek a keresztyéni és Don Boscó-i feladatnak?

Keresztyén hitünk, az örömhír hirdetése ugyanolyan súllyal van-e jelen programjainkban?

Fel vagyunk-e készülve arra, hogy személyes hitünkről tanúságot tegyünk?

„Ha tehát száddal vallod, hogy Jézus az Úr, és szívedben hiszed, hogy Isten feltámasztotta a halálból, üdvözülsz. A szívbeli hit ugyanis megigazulásra, a szájjal való megvallás pedig üdvösségre szolgál.” Róm 10, 9-10

Hithirdetés és mennyország

Az egyház várja Jézus visszajöttét, a menyasszony és a Lélek együtt hívja a vőlegényt: *Jöjj el, Uram, Jézus!* Am nemcsak az egyház várja vissza Krisztust, Ő is várja övéit, az új találkozást,

az együttélést velünk, ő is kiáltja nekünk: *jöjj! Aki szomjazik, jöjjön!* (Jel 22,20) Aki életét adta ezért, vérét adta értünk, hogyne vágyna még nálunk is epedőbben a végleges nagy találkozásra! És a helyzet úgy áll, hogy erre pillanatnyilag várakoznia is kell, mert visszajövele immár nemcsak őrajta áll, hanem rajtunk, hívőkön is.

Jézus második eljövetele nem valami időben rögzített dolog, mivel nem az embertől függetlenül jön el ő és az örök élet, nem úgy, hogy Isten egyszer csak gondol egyet, és bevégez a művet. Nem! Jézus nagy apokaliptikus próféciájában (Mk 13; Mt 24-25; Lk 21) azt tanítja, hogy eljövetelenek feltételei vannak, és ezeket a Szentírás közli is. A legfontosabb feltétel az, hogy az egyház hirdesse az evangéliumot: hirdesse minden népnek, hirdesse az egész világon. Ez pedig rajtunk áll, csak mi tehetjük meg. Igaz, az evangelizáció a 20. század második felétől új, hatalmas lendületet vett, de még mindig nem ért el minden népet az egész világon. És amíg ez meg nem történik, addig nincs semmiféle végidő meg visszajövetel. Előbb igenis mindenkinek hallania kell Krisztusról, a megváltásról, az örök életről, hogy választhasson: mellette vagy ellene. Mert Isten igazságos. Ezért kell hirdetnünk az evangéliumot az egész világon, hogy valóban, őszintén kiálthassuk: *Jöjj el, Uram Jézus!*

Írásunkat gondolatébresztőnek szánjuk, ismételten várjuk a további véleményeket.

Dér Katalin és Marillai Andrea

Óbudai múltidéző P. Kiss Mihály emlékezete

A Magyar Szalézi Tartomány könyv formájában megjelentette P. Kiss Mihály néhai óbudai igazgató 1944-45-ben írt, megrendítő naplóját és néhány ehhez kapcsolódó visszaemlékezést. A kötet ünnepélyes bemutatását március 10-én rendezték meg a Salesianum dísztermében.

A kiadvány emléket állít Kiss Mihály egykori óbudai szalézi igazgatónak, a napló megrázó hitelességgel világít rá a háborús eseményekre, amikor 1944 októberétől - a nyilaskeresztesek néhány hetes uralma alatt - a szalézi igazgató élete kockáztatásával több zsidó származású üldözöttet fogadott be az óbudai Szent Alajos Háza, megmentve életüket.

A könyvbemutatón megjelent Beer Miklós váci püspök, Bús Balázs Óbuda polgármestere, P. Andrásfalvy János óbudai igazgató és még sokan mások. A vendégeket P. Manjooran Simon tartományfőnök köszöntötte, majd átadta a szót Havasi József atyának, aki elmondta, hogyan akadt az említett naplóra a rendi levéltárban és értékét látva megosztotta először rendtársaival, majd e kötet révén másokkal is. - Múltunk ismerete nélkül nincs jövőnk - hangoztatta Havasi atya -, meg kell ismertetnünk a mai fiatalokat azzal a nehéz de dicső múlttal, amelynek egyes részei még mindig arra várnak, hogy nyilvánosságot kapjanak.

A kötetet Dr. Pintér Endre, Óbuda díszpolgára mutatta be, méltatva mindazokat, akik a létrejöttében szerepet játszottak. Az érdeklődőket Marillai Andrea felolvasása és Lengyel Erzsébet, a kiadvány szerkesztője által korabeli képekből összeállított bemutató hangolta a könyvben olvasható események jobb megértésére, végül Dr. Bán Tamás, a kötet egyik írásának szerzője zárta a könyvbemutatót.

- Nem késtünk el - mondta - még mindig időszerű az akkori események felelevenítése. Bán úr kiemelte a szaléziak szerepét a zsidók és más üldözöttek mentésében és további kutatásra biztatót, hiszen sok részlet még mindig arra vár, hogy felkutatásuk és a nyilvánosság elé tárják. LE

Az Óbudai múltidéző című könyv megrendelhető a 20/320-7373 telefonszámon, illetve a donboscoiado@gmail.com e-mail címen.

TAVASZI-NYÁRI PROGRAMNAPTÁR

A listán a jelenleg már ismert időpontok találhatóak. Ezekon kívül más programok is lesznek, amelyekről a következő számunkban olvashatnak.

Részletek a www.szaleziak.hu honlapon.

MAZZARELLO MÁRIA ÜNNEP PESTHIDEKGÚTON

Május 7. (szombat)

Szentmise **10.30-kor** után műsor, vetélkedők, sport bajnokságok.

Jelentkezés május 1-ig a nővéreknél: donboscohaz@vnet.hu

PSZV BALASSAGYARMATON

Május 13-15. (péntek-szombat-vasárnap)

Helyszín: Don Bosco Oratórium

Szállás: balassagyarmati fiataloknál, családoknál

Korosztály: 15 éves kortól felfelé

Hozzájárulás: 3000 Ft

Érkezés: pénteken 17 és 19 óra között

Indulás: vasárnap 13 órakor

Jelentkezési határidő: május 8. a helyi MOSZAT tagoknál

DON BOSCO KIADÓ A SZENT ISTVÁN KÖNYHÉTEN

Május 16-21. (hétfő-szombat)

A Szent István Társulat tizenkilencedik alkalommal rendezi meg az egyházi könyvkiadók hagyományos seregszemléjét a Ferenciek terén, amelyen részt vesz a szalezi könyvkiadó is.

DOBOMA PÉLIFÖLDSZENTKERESZTEN

Május 20-22. (péntek-vasárnap)

A program keretein belül tartományi szentségimádás 21-én délután.

Információk: P. Vitális Gábor SDB, e-mail: muzli@msn.com

SEGÍTŐ SZŰZ MÁRIA BÚCSÚ PÉLIFÖLDSZENTKERESZTEN

Május 21. (szombat)

Információk: P. Ábrahám Béla SDB blatya@freemail.hu

DON BOSCO TELJESÍTMÉNYTÚRA

Június 4. (szombat)

Óbuda-Péliföldszentkereszt

Információk: P. Ábrahám Béla SDB

blatya@freemail.hu

NYÁRI LELKIGYAKORLAT PÉLIFÖLDSZENTKERESZTEN MUNKATÁRSÁKNAK, DON BOSCO TISZTELŐKNEK

Augusztus 8-10. (hétfő-szerda)

Vezetik: P. Havasi József SDB

Információk későbbi időpontban.

NYÁRI FMA LELKIGYAKORLAT LÁNYOKNAK

Augusztus 22-27. (hétfő-szombat)

Helyszín: Dédestapolcsány.

Vezetik: Elvi és Kata nővér.

Korosztály: 18 évnél idősebb lányoknak.

A részvétel díja: 5000 Ft.

Jelentkezés június 30-ig

e-mail: elvi.hervayova@gmail.com

vagy a 06 20/21 59 560 telefonszámon.

A péliföldszentkereszt ősi búcsú megújulása

Immáron negyedik éve, hogy a hagyományos vallásos búcsús program kiegészül, és így születik meg a „Nyiss Ránk” fesztivál - fő elemeiben népi és lovas kultúra bemutatása. A program fő elemei:

Május 7-én szombaton

16 órától rózsafüzér, ima, gyóntatás

17 órától szentmise, áldás

Május 8-án vasárnap

10, 00 - ima, köszöntő;

10, 30 szentmise - Paskai László bíboros gyémántmisés köszöntése

utána Családok éve program - helyszín a lourdesi barlang előtti tér

Mise után a kicsiknek játszóház animátorokkal és kegytárgyarúsítás, könyvárúsítás, büfé.

Elegendő számú pap esetén gyóntatás mellett családok megáldása is - Szent József kert.

Templomban: búcsús csoportok fogadása.

Déltől programok az Abronits-lovardánál: kiállítások (szekér, kocsi a lovarda előtt, képzőművészeti a lovardában, immár harmadszor; zsűri, díjazás),

mesterségek utcája (magyar kézművesség bemutató, magyar termék bemutató a környékbeli meseterekkel)

- 13 órától a színpadon kulturális műsor, először környékbeliek (néptánc, citera zenekar)

- 15 óra előtt megérkezik majd Székely János püspök atya is egy cigány közösséggel, ők is fellépnek, lévén ez hagyományaiban egy cigány búcsú.

- 15 órától Csík zenekar koncertje (népzene, Prima Primiissima díjas) majd Fabula Rasa (népzene)

- 17 órától zárásként Jézus Krisztus Szupersztár musical 2 felvonás (teljes) a Sziget és a Lovas színház közös előadása

Büfé egész nap.

További információk a

www.szentkereszt.try.hu honlapon.

Mindenkit sok szeretettel várunk!

P. Ábrahám Béla SDB igazgató

Kiadja a Don Bosco Szaléziai Szent István királyról nevezett Magyar Tartománya 4000 példányban, belső terjesztésre; felelős kiadó: P. Havasi József SDB

Cím: 1032 Budapest, Bécsi út 173.; telefon: (1) 453 22 77; e-mail: sdbung@mailbox.hu; honlap: www.szaleziaik.hu

Szerkesztő: Lengyel Erzsébet SC; e-mail: le@invitel.hu; korrektor P. Ábrahám Béla SDB; tördelő: Szász Gábor

A címlapon: Keresztút a kazincbarcikai Don Bosco iskolában

Készült a kazincbarcikai Don Bosco Szakiskola nyomdájában; felelős vezető: Kőszeghy Balázs +36 20 406 9340

A szerkesztőség minden esetben fenntartja a beérkezett hírek, tudósítások, cikkek szerkesztésének, valamint a beküldött anyag meg nem jelentetésének jogát.